

B. TÓTH Kinga

Tükörkép

Belenézek a tükörbe,
és látom anyámat,
ahogyan búza haját fonja.
Készen áll az aratásra.
Testét magokkal veti be az idő,
rajta rügyet bont egy almafa.
Aztán megmossa arcát,
a víz cseppenként folyik le
a ráncok szikes repedéseibe.

Anyám arca Fény...

Belenézek a tükörbe,
és látom apámat,
ahogyan kalász haját fésüli.
Véget ért az aratás.
Szemeiben megpihen a fáradság,
rajta levelet hullajt az ősz.
Aztán megmossa arcát,
a víz megfagy a ráncok
sűrű gödreiben.

Apám arca Zivatar...

Belenézek a tükörbe,
és nem látom magamat.
Egyszer fény vagyok,
egyszer pedig zivatar...

Csak én akarom

Az eltitkolt sörösüveg vagyok
apám szakadt csíkos szatyrában.

Vagy talán csak én akarom,
hogy ennyit is jelentsek,
maradjon egy kortynyi
emlék kettőnkből.
Legyek én is egy kibontott üveg
a poros dohányzóasztalán.
Hogyha bármikor megszomjazna,
Akkor legyek a legközelebb hozzá.